Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Synonyma Ciceronis - Cod. Ettenheim-Münster 40

Cicero, Marcus Tullius

[S.l.], 1506

Ex [...] proprii

urn:nbn:de:bsz:31-108148

Visual Library

Ex secundo Propertii

Miles depositis annosus secubat armis
  Grandevique negant ducere aratra boves
Putris et in vacua requiescit navis harena
  Et vetus in templo bellica parma vacat
Sed tamen obsistam teritur rubigine mucro
  Ferreus et parvo sepe liquore silex:
Namque in amore suo semper sua maxima cuique
  Nescio quo pacto verba nocere solent
  Interdum tibi habe gaudia clausa sinu
Invidiam quod habet non solet esse diu
Unusquisque sua noverit ire via
Multum in amore fides multum constantia prodest
  Qui dare multa potest multa et amare potest
Si non unus quest miserere duorum
  Vivam si vivet si cadet illa cadam
Nec forma eternum aut cuique est fortuna perhennis
  Longius aut propius mors sua quemque manet
Interea qui nos non putet esse deos
Et tamen si preces deus exorabilis ille est
  Si modo presentes viderit ille preces
Sed tu non debes inimice credere lingue
  Semper formosis fabula pena fuit

Dic mihi quis potuit lectum ſeruare pudicum
 Que dea cum ſolo viuere ſola deo
Vino forma perit vino corrumpitur etas
 Vino ſepe ſuum neſcit amica virum
Nam in abſentis felicior eſtus amantis
 Eleuat aſſiduos copia longa viros — i. deprimit diminuit
Expertus nemo dico est in amore fidelis
 Formoſam raro non ſibi quiſque petit
Non datur ad muſas currere lata via
At mihi quod viuo detraxerit inuida turba
 Poſt obitum duplici fenere reddet honos
Omnia poſt obitum fingit maiora vetuſtas
 Maius ab exequiis nomen in ora venit
 Mollia ſunt paruis prata terenda rotis
 Non est ingenii cimba grauanda tui
Haud ullas portabis opes acherontis ad undas
 Nudus ab inferna ſtulte vehere rate
Lidus dulichio non diſtat creſus ab hyro
 Optima mors parca que venit apta die
Omnis enim debet ſine vano nuncius eſſe
 Maioremque timens ſeruus habere fidem
Natura inſidias pontum ſubſtrauit auaris
 Vt tibi ſuccedat vix ſemel eſſe potest
Non est certa fides quam non iniuria verſat
Turpe est quod nequeas capiti committere pondus

Et pessum inflexo mar dare terga genu

Omnia nō pariter rerum sunt omnibꝫ apta
Fama nec ex equo ducit͛ vlla iugo
Hic satꝫ ad pacem hic castrensibꝫ vtilis armis
Nature sequit͛ semina quisqꝫ sue
Si fas ē omnes pariter pereant auri
Et quisquis fido pretulit arma thoro
Nulla est poscendi nulla ē reuerentia dandi
Aut siquā ē preno tollit͛ ipa mora
Tu potes insane veneris compescere fastꝫ
Curarumqꝫ tuo sit medicina mero
Sꝫ tamē hic omīs hic primꝫ et vltimꝫ
Est mala sed cunctis ipa terenda via ē
Ille licꝫ ferro cautꝫ se condat et ere
Mors tamē inclusum protrahit inde caput
Crescit enī assidue spectando cura puelle
Ipe alimenta sibi maxima prebet amor:—

Ex quarto Elegia: Prop

Sutilibꝫ creuere deis hec aurea templa
Non fuit opprobrio facta sine arte casa
Hoc quodcunqꝫ vides hospes q̄ maxīa roma
Ante phrygem Aeneam collis et herba fuit
Omis amor magnꝫ ꝫ aperto in coniuge maior
Hanc venꝫ vt viuat ventilat ipa face

Dum vernat ſanguis dum rugis integer annus
Vtere ne quis eat liber amore dies
Frangit et attollit vires in milite cauſa
Que niſi iuſta ſubeſt excutit arma pudor
Sunt aliquid manes letum non omnia finit
Luridaque evictos effugit umbra rogos .i. ſupra mortem pallida
Cum ſemel infernas intrarunt funera leges
Non exorato ſtant adamante vie
Hec est feminei merces extrema triumphi
Laudat ubi emeritum libera fama rogum